

Cuvântul lui Dumnezeu și al sfintei Virginia către copiii de creștini, Sebastian și Teodora

Pace, iubii Mei, pace de la cer peste acest așezământ sfânt în care este adăpostit Dumnezeu Cuvântul și cerul lui Dumnezeu! Duhul Sfânt este plinitorul lucrării Sfintei Treimi, și Se va arăta Dumnezeul Duhului Sfânt în zilele ce vin, căci purtătorii Duhului Sfânt vor împărți Duh Sfânt.

Pace vouă, și credință fără de sfârșit în Dumnezeu și lucrare cerească să fie lucrată de voi, după cum v-a fost menirea de la Dumnezeu. Fiți cuminți în toată vremea, și cu toată luarea-aminte luați din cele cerești și împliniți-le, căci așa am spus când M-am suit către Tatăl: *«Mă duc, căci dacă nu Mă duc, nu voi putea veni înapoi la voi. Mă duc, și vă voi trimite pe Mângâietorul, pe Duhul Sfânt, Care va lua dintru ale Mele și vă va aduce vouă și vă va învăța pe voi de la Mine»*. Ferice celui ce va crede până la sfârșit în această făgăduință, căci Eu împlinesc toate făgăduințele Mele pentru cei credincioși făgăduințelor cele cerești, cele scrise în cartea Mea, căci cartea Mea, sunt Eu. Eu sunt Cuvântul și adevărul cuvântului, Eu sunt, și vor vedea toți cei ce se îndoiesc întru Mine, vor vedea și vor crede, dar aceia se vor deosebi cu mult de cei ce au crezut înainte să fi văzut cele rostite prin cuvântul lui Dumnezeu. Eu sunt Cuvântul, și cine se hrănește cu acest fruct, acela întru Mine rămâne, și Eu întru acela rămân, după cum am făgăduit, căci scris este: *«Credincios este Dumnezeu întru făgăduințele Sale»*.

Un picuț, iubii Mei, și Mă voi arăta la vedere, credincios făgăduințelor Mele, căci cele scrise de aceea au fost scrise, ca apoi să se împlinească. Bucurați-vă de darul credinței care este purtat de voi, căci aici Dumnezeu rostește și se împlinește, pentru că este credință în cele ce vin și sunt rostite de Dumnezeu, fiindcă așa este Scriptura aceea care spune: *«Totul este cu putință celui ce are credință»*, și Domnul va ieși cu putere peste întunericul necredinței acestei vremi. Iată, este aproape această biruință, și ferice celui ce a avut parte să înțeleagă și să știe ce face Domnul în vremea aceasta. Ferice celor pecetluiți întru taina acestei vremi, că aceia vor avea pe Dumnezeu, și Se va vedea Domnul întru aceia, și se va împlini Scriptura care spune: *«Unde este înțeleptul și cărturarul veacului acesta?»*.

Pacea Mea peste voi, și peste acest sfânt acoperământ, și peste taina cea lucrată în aceste hotare, căci Domnul va vorbi în limba Sa dumnezeiască prin această lucrătură. Am spus apostolilor când ei M-au rugat să-L vadă pe Tatăl Meu: *«Oare, nu știți că Tatăl este în Mine, și Eu în Tatăl, și cine vede pe Fiul, vede pe Tatăl?»*.

Creștinul care a făcut parte din acest popor și a ascultat cuvântul Sfintei Treimi prin lucrarea cea dinăuntrul acestui popor, creștinul care a crezut în această lucrare de cuvânt ceresc, acela a crezut că Eu sunt în Verginica și că Verginica este întru Mine. Aceasta a fost lucrarea cea de la Dumnezeu în vremea voastră, măi copii, dar a trebuit să fie ascunsă de fața lumii această iesle. Iată, Verginica este acum lucrătoare de la Mine, căci M-a purtat pe Mine și am vorbit încă o dată pe pământ. Și dacă Eu am vorbit prin ea, iată, ea vorbește prin Mine, și de la Mine ia și vă dă vouă, căci al Meu este cuvântul lui Verginica, și n-a mai fost în Israel o lucrare ca aceasta. Cine are urechi și minte din cer, să audă și să înțeleagă lucrul lui Dumnezeu Cuvântul. Ea M-a purtat pe Mine vreme de douăzeci și cinci de ani, și iată, este trimisă de Sfânta Treime să pregătească acum calea slavei Domnului, Care iarăși Se va arăta, după cum este scris. Ea este întru Duhul Meu, și Eu întru duhul ei. Ea lucrează întru Mine, căci de la Mine a fost, și de la Mine este ea. Amin.

– Pace vouă, copiii mei! Mama Gigi coboară sfat aici la voi, și iarăși grăiește ce este de grăit. Cu pace să stăm cu toții în sfat ceresc și să lucrăm după sfatul ceresc. Ferice celui ce nu

iese afară din cele cerești, ferice celui ce are ca tată pe Dumnezeu, că acela nimic nu face fără cuvântul și fără binecuvântarea Tatălui său, și acela stă pe temelie de piatră în toată vremea. Ferice celui ce cunoaște și este întru această legătură de cuvânt ceresc. Ferice celui ce nu tăgăduiește pe Dumnezeu, Care locuiește întru această lucrare de cuvânt și de învățatură din cer și nu de pe pământ. Fiul care are încredere în tatăl său, acela iubește pe tatăl său și merge după el și întru cuvântul său, căci cuvântul tatălui este temelia fiilor celor credincioși. Cel ce nu recunoaște pe tatăl său întru lucrările sale, acela nu stă pe temelia cea din tatăl, dar copilul care crede în binecuvântarea tatălui său, acela rămâne întru această putere și întru moștenirea tatălui său.

Mama Gigi stă de vorbă cu cel tinerel din cetatea mea de la Valea Lungă, stă cu el în sfat și vorbește dintre cei din cer cu el, căci iată, măi copii, am doi tinerei care s-au dus să-și aleagă o cărare. Am pe acest tinerel, și mai am și o tinerică, doi tinerei care au plecat și și-au ales o cărare, și după ce și-au ales-o, vin cu ea la Domnul și arată Domnului cărarea lor.

Domnul Se uită acum pe cărarea lor, Se uită, Se uită, și de lângă Domnul mă uit și eu, măi copii. Mă uit și iar mă uit, și văd ce este pe ea, și văd până la capătul cărării. Văd cărarea toată, și iată, îi văd pe ei la capăt de cărare, pregătiți să înceapă să meargă înainte pe cărarea aceasta. Dar ochii trupului n-au cum să vadă înainte ca să știe ce să facă și ce să aleagă. Ochii trupului aleg ceea ce nu se vede, dar ochii duhului văd ceea ce nu se vede. Eu sunt cerească și din cer privesc, și mă uit de aici și până la capătul acestei cărări.

O, cărarea aceasta, măi copii, și școala acestei cărări este cel mai dureros cui care este bătut de fiecare călător în lumina ochiului lui Dumnezeu. Sunt multe cărări, care au numiri diferite ale înțelepciunii pământești și firești, dar nu sunt nici una din ele atât de dureroase pentru Dumnezeul înțelepciunii, nici una ca și această cărare pe care, iată, sunt gata să plece la drum cei doi tinerei din turma mea. Această cărare e puțin spus că nu-și termină capătul la Dumnezeu și la mântuire de suflet, dar cu mult mai mult de atât, această cărare minte pe Dumnezeu și îl tăgăduiește prin însăși fața ei ascunsă în spatele adevărului dumnezeiesc.

Iată, copiii mei, tinerei ai turmei mele, voi sunteți din turma mea, și eu sunt acum din cer peste turma mea, și am pus și pe creștetul vostru pecetea acestei taine cerești care este de Dumnezeu lucrată pe pământ în vremea aceasta. Aveți pecetea mea pe voi, și această pecete nu se poate șterge niciodată, și ea va fi, și va mărturisi pentru sau împotriva celui ce poartă această pecete cerească. Adevăr adevărat grăiesc că nu numai cerul, dar și pământul va cunoaște și va vedea această înscriere de pe creștetul fiilor acestui popor însemnat de Dumnezeu în zilele voastre. Dar iată, nu vă stau împotriva prin cuvânt, nu vă stau, că nu am cum, fiindcă voi sunteți intrați pe calea acestei cărări. Nu vă stau împotriva, de vreme ce n-ați voit să aveți binecuvântarea lui Dumnezeu, întru a Cărui lucrare sunteți înscriși. Nu pot face nimic mai mult acum, decât să mă pun în zdruncin cu duhul cel ceresc și să merg pe urma voastră și să lupt să nu vă pierd. Spun așa, că drumul pe care vi l-ați ales voi este o lărgime și nu o îngustime așa cum cere Domnul în zilele acestea. Este un lucru greu și pentru mine, și pentru cer, căci voi acum ieșiți de sub învățatura mea, fiindcă eu nu pot să mă amestec la un loc cu lumea, căci lume sunt cei care vă învață de acum pe voi calea, și aceia nu sunt purtători de Dumnezeu, și eu nu pot fi amestecată cu aceia.

N-am voie să spun cuvânt, de vreme ce n-am avut voie să-l spun de la început, căci n-ați lucrat întru mine pentru alegerea acestei cărări, și nici nu se putea întru mine așa ceva, căci eu nu dau cuvânt pentru risipirea oilor turmei mele. Acum voi mergeți între lupi, între călcători ai celor sfinte, între necredincioși, căci credincioși sunt numai cei ce împlinesc toate cuvintele lui Dumnezeu; și mergeți printre cursele cele ascunse de ochii voștri, și eu voi avea din greu de luptat cu moartea care va sta la pândă să vă înghită, căci păcatul și rătăcirea de la adevăr este moarte, este ucidere de duh. Voi avea de îndurat lupte grele pentru voi, și iată ce vă spun la începutul drumului pe care vi l-ați ales: drum bun nu pot să vă spun, și nici binecuvântare nu

este pentru aceasta, dar vă spun că voi lupta cu tot cerul să nu vă pierd, și când voi vedea că moartea își va lărgi gura să vă înghită, atunci voi lucra cu tărie și cu milă de suflet și nu de trup. Și voi lucra, să știți că voi lucra, pentru că eu am de dat socoteală de voi la Dumnezeu, și de la mine vă cere Domnul, nu de la cei care vă vor învăța calea. Eu voi ruga pe copiii mei cei treji și bine așezați cu mine, îi voi ruga să vă ajute și ei, și voi face împreună cu ei tot ce se va putea face din partea lui Dumnezeu pentru ca să nu cădeți în cursa acestei cărări, că, să știți, este străină de Dumnezeu cărarea pe care plecați voi acum. Nu vă înșelați ca să nu mă credeți ce vă spun, căci voi ziceți că se învață despre Dumnezeu și se merge cu Dumnezeu pe această cărare. Dar iată, Scriptura a rostit cuvânt de judecată și nu de binecuvântare pentru învățătorii legii, și așa spune: «Vai vouă, morminte văruite! Vai, că strecurați țăntarul și înghițiți cămila! Că iată, din pricina voastră vine nenorocire peste fiii neascultării». Aceasta este Scriptura care stă împotriva lor, aceasta este, mări copii, și Domnul nu are ce alege din ei. Mereu și iar mereu a spus Domnul: «Unul la zece mii dacă va putea intra cu cerul», și voi mergeți acum pe mâinile lor. O, ce greu va fi pentru mine, ce veghe, ce luptă voi duce și ce voi avea de trudit în urma voastră! Eu în urma voastră va trebui să lupt pentru voi și nu înaintea voastră. Așa m-ați lăsat voi, în urmă și nu înainte, căci după ce ați ales și ați pornit, după aceea ați căutat spre mine. Iată, rog pe copiii mei, pe Marian și pe Victoria, să vă ajute alături de mine, să lupte alături de mine, să nu vă lase singuri pe acest drum prăpăstios. Voi veghea în urma voastră, ajutată de ai mei, și dacă moartea cea neagră se va lupta să vă doboare, atunci mă ridic peste ea și vă iau, mămică, vă iau din fața ei, ca să nu pieriți de tot, și să vă scap până în sfârșit.

Privesc și iar privesc până la capătul cărării voastre, și este multă trudă pe mine. Luptați-vă și voi, dar dacă veți ieși de la mine, nu vă voi lăsa să ieșiți, veți vedea că nu vă voi lăsa, și vă voi lua, mări copii, ca să nu rămân fără voi, ca să vă scap de iad, mămică.

Binecuvântată să vă fie puterea cea bună care este de la Dumnezeu întru cei credincioși, puterea cea bună, mări copii, căci grea și anevoioasă și plină de curse este cărarea pe care plecați acum. Binecuvântată să fie puterea copiilor mei care se vor lupta alături de mine și cu veghe asupra pașilor voștri, dar începutul și calea voastră nu pot, nu pot, mămică, s-o blagoslovesc, pentru că eu binecuvintez numai pe cele ce vin de la cer spre lucrare.

Mama Gigi a stat în sfat aici pentru cei ce pleacă pe o cărare aleasă de ei. Fiți credincioși, fiți tari, fiți cuminți și atenți, căci vă trebuie putere mare pe acest drum. Eu nu pot să vă opresc, n-am dreptul acesta, de vreme ce nu mi l-ați dat, dar am datoria față de Dumnezeu pentru fiecare suflet care este înscris în sulul acestei lucrări.

Pace întru cele cerești și din cele cerești să fie pentru cele cerești întru care veți sta, dacă veți sta! Aveți grijă cum mâncați învățătura pe care o veți avea împărțită de la cei ce vă vor învăța pe voi pe calea aceasta. Voi mai sta în sfat cu voi atâta timp cât veți avea gândul spre cele cerești, spre cele venite prin lucrarea cea din cuvânt coborâtă în mijlocul acestui popor în care și voi sunteți înscriși.

Pace și bunăvoință în toate gândurile cele statornice pe care le veți păstra, dacă le veți păstra, și pe care le aveți moștenire de la părinții voștri cei trupești, căci părinții voștri sunt întru Dumnezeu, dar au durere părinții voștri. Amin, amin, amin.

16/29-09-1991